

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

23. května 2009

9:30 – 10:30 hod.

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Společná sobotní škola s J. Benešem
„Judští králové I. - král Abiam“
Společná píseň a modlitba

10:30 – 10:40 hod.

Přestávka

10:40 – 12:00 hod.

Bohoslužba s kázáním

Uvádí / Čák C.

Společná píseň č. 154
Sborová oznámení
Společná píseň č. 36
Přímělná modlitba / Kvintus P.
Píseň pěveckého sboru
Čtení z bible – Iz 9,1-5; 11,1-5 / Jiráňková E.
Modlitba

Kázání – Beneš J.
„Judští králové II. – král Jošiáš“

Hudební ztišení / Gospel choir
Sbírka pro potřeby sboru
Společná píseň č. 155
Závěrečná modlitba / Beneš J.
Společná píseň č. 280

12:15 hod.
14:00 hod.
16:00 hod.

Nácvik sborového zpěvu
Odpolední bohoslužba – Strašnice, kázání Krejsová J.
Modlitební chvíle – Strašnice

Prosíme všechny o vypnutí mobilních telefonů během bohoslužby

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám Božím slovem poslouží bratr Jiří Beneš.
2. Zkouška Vinohradského smíšeného sborového zpěvu začne 15 min po ukončení dnešní bohoslužby.
3. Odpolední shromáždění se dnes od 14,00 koná poblíž Strašnického sboru v ulici Nad Olšinami. Kázat bude sestra Krejsová. Od 15,30 se tamtéž koná modlitební setkání.
4. Dnes večer v 18,00 proběhne v modlitebně na Smíchově křestní bohoslužba, během níž bude pokřtěna i sestra Barbora Špirochová, kamarádka některých našich Vinohradských mládežníků.
5. Zítra v neděli 24. května ve 14,30 se ke své pravidelné schůzce v modlitebně na Smíchově sejdou naši Vinohradští senioři.
6. KD 1 se ke své studijní schůzce sejde v pátek 29. května v 18,30 v ulici Nad Petruskou. Na pořadu bude další z vybraných pasáží knihy Genesis s naším kazatelem Radkem Jonczym.
7. Příští sobotu nám kázáním Božího slova poslouží bratr Marek Jonczy.
8. Příští sobotu 30. května od 9,30 jste všichni zváni na Veletrh evangelizace, který se uskuteční v modlitebně na Smíchově. Na programu je od 9,30 bohoslužba a od 13,00 výstavní část, prezentace a workshopy.
9. Upozorňujeme, že se plánovaná schůzka KD2 na 30. května ruší z důvodu konání Veletrhu evangelizace. KD1 a 2 s dětmi jsou zváni v neděli 28. června od 13,00 hod. ke Králům na chatu v Masečíně na poslední setkání před prázdninami na odpolední grilování a táborák s opékáním. Podrobnosti celé akce budou oznámeny.
10. Sestra Dudrová prosí dobrovolníky, kteří by byli ochotni 21. června odvést naše seniory na dovolenou na Rezek a přivést je 28. června zpět, aby se u ní nahlásili.
11. S předstihem si vás dovoluujeme informovat o tom, že 20. června se dopolední bohoslužba zde v Ječné ulici ruší. Poslední bohoslužba Vinohradského sboru v této modlitebně proběhne v sobotu 27. června. V sobotu 4. července se již s největší pravděpodobností sejdeme doma na Londýnské.
12. Sbírka minulou sobotu na sbor činila 5 772,- Kč a na misii 790,- Kč.
13. Částka darů na rekonstrukci sboru se za měsíc duben navýšila o 8 300,- Kč, celková částka tedy činí 4 204 200,-Kč. Dary určené na rekonstrukci sboru můžete posílat na sborový účet 187 136 9/0800, variabilní symbol 11111. Pokud nemáte možnost dary poslat na sborový účet a rádi byste finančně přispěli na rekonstrukci, můžete tak učinit do označené obálky, kterou vhodíte do kasičky určené na desátky. Ochotným dárcům děkujeme a prosíme, abyste pamatovali na to, že si náš sbor jako cílovou částku stanovil 5 000 000,- Kč. Aktuální fotky z rekonstrukce si můžete prohlédnout na stránkách sboru na adrese: www.sborvinohrady.cz.

NAROZENINY OSLAVÍ

Halušková Iva
Duda Rudolf st.

23. května
25. května

Kázání z nedělní rozhlasové bohoslužby 17.5.2008

Radomír Jonczy
OTEVŘEL MI OČI

I. Zrakové problémy

Vidíte všichni dobře? Asi si teď v duchu říkáte, že podobná otázka není pro příležitost rozhlasového vysílání nevhodnější. Vhodnější by snad bylo zeptat se, zda dobře slyšíte. Já však na vyslovené otázce trvám. Chci si totiž s vámi dnes povídat o problémech se zrakem.

Tento týden jsem prodělal operaci šedého zákalu. Kortikoidy, které беру za účelem stabilizace nemoci zvané roztroušená skleróza, způsobily, že se mi zakalil zrak. Lékaři doporučili, abych se podrobil operaci. Slíbili, že jde o zákrok dnes už vcelku jednoduchý a bezpečný.

Přesto jsem na operační křeslo uléhal s určitým chvěním. Když se pak během operace pronikavé laserové světlo na okamžik ztratilo, byla ve mně jen malá dušička. V tu chvíli lékař zakalenou čočku z mého oka vytáhnul. Když se pak laserové světélko začalo odněkud z dálky vracet, značně se mi ulevilo. Má poškozená čočka byla nahrazena čočkou umělou. Cestou domů jsem pak přemýšlel, jaké by bylo, kdyby se operace přece jen nezdařila. Děkoval jsem Bohu za schopnosti, kterými mého operátora obdaroval a uvědomoval si, jak náročný musí být život v říši věčné tmy.

Zkuste teď zavřít oči... Možná se tak lépe dokážete vžít do role hlavního hrdiny příběhu, který zde před chvílí zazněl. Vy budete se zavřenými očima naslouchat a já se s Boží pomocí pokusím udělat všechno pro to, abyste mi tady se neusnuli.

II. Ježíš uviděl slepého

V evangelijním textu jsme četli: „**Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý.**“ Sice se nám tady vytratil podmět, není však těžké uhadnout, kdo že to vlastně byl. Kdo jiný než Ježíš. Ten nikdy nedokázal projít kolem člověka, aniž by zaregistroval jeho trápení.

Jinak však reagují učedníci. Slepého by si pravděpodobně vůbec nevšimli. O jeho trápení nepřemýšleli ani ve chvíli, když už se u něj Ježíš zastavil. Za to s velkým zápalem v jeho blízkosti rozvíjejí hlubokou, akademicko - teologickou diskusi: „*Tak co myslíte? Zhrěšil on, nebo jeho rodiče?*“ Ještě že je tady Ježíš: „Přátelé, tady není čas na plané diskuse. Je třeba jednat. Ten člověk trpí a na nás je, abychom mu pomohli. Brzy bude noc, ve které se už jednat nedá. Ten člověk potřebuje uvidět Boha v akci a na nás je, abychom se jím nechali použít.“

III. Ježíš uzdravil slepého nejen fyzicky, ale i duchovně

Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči a řekl: „Jdi se umýt v rybníku Siloe. On tedy šel a umyl se.

Zkuste se spolu se mnou vžít do dané situace. Jste slepí, sedíte někde u příkopu a prosíte o almužnu. V tom k vám náhle, bez jakéhokoli upozornění, přistoupí nějaký mladík a místo očekávaného milodaru, vám začne vaše slepé, nemocné oči patlat bahnem, smíchaným slinami ze svých úst. Nechutné... Místo, aby vám nabídl almužnu, nebo s vámi alespoň soucítil, vás zohyzduje. A ještě vás vyzve, cynik, abyste slepí, s úspěšným obličejem, klopytali k nějakému rybníku.

Přemýšleli jste už někdy o tom, proč Ježíš k uzdravení slepého použil tak zvláštní technologii? Léčebné účinky slin byly už sice v tehdejších dobách známy, přesto si myslím, že záměr „divadélka“, které tady Ježíš sehrává, je daleko hlubší. Mohl jej přece uzdravit obyčejným slovem. Věděl však, že fyzická slepota není to nejhorší, co jeho pacienta v životě potkalo. Ze všeho nejvíce jej chtěl zbavit slepoty, kterou doopravdy zapříčinili jeho rodiče a celé generace jeho předků. Slepoty duchovní. Proto mu také úspěšil oči a poslal jej k rybníku zvanému Siloe, což znamená „poslaný“. Záleželo mu na tom, aby slepý pochopil, že duchovní prozření, očistění od špiny hříchu, zakalujícímu duchovní zrak, může člověku zprostředkovat jedině Spasitel poslaný od Boha.

Dodnes jde Ježíši především o naše duchovní, nikoli fyzické zdraví. Možná si teď v duchu říkáte, k čemu je asi tak dobrý duchovní zrak? Abych v talíři uviděl kus žvance, abych si dokázal spočítat výplatu, abych se mohl poohlédnout po hezké ženě, abych si mohl vybrat solidní auto, na to mi přece stačí zrak fyzický. K čemu já, moderní člověk 21. století potřebuju duchovní zrak? Náš příběh na tuto otázku odpovídá.

IV. Slepý uviděl Ježíše v pravém světle

Nevidomý z našeho příběhu díky uzdravenému duchovnímu zraku uviděl Ježíše v pravém světle.

a) Uzdravil mne člověk jménem Ježíš

Udivení sousedě se jej po zázraku uzdravení překvapeně ptají, kdo jej to vlastně uzdravil. **Člověk jménem Ježíš udělal bláto, potřel mi oči a řekl: Jdi se umýt k rybníku Siloe**“ Postřehli jste? Ježíš tady ještě pro něj pro něj není víc, než člověk. Možná mimořádný, ale jen člověk.

Podobně slepí lidé chodí tímto světem dodnes. Ježíš je pro ně sice možná mimořádně nadaným filosofem, učitelem, psychologem a léčitelem, ale je to jen a jen člověk.

b) Uzdravil mne prorok

Slepý z našeho příběhu však postupně duchovně prozírá. Někjakou dobu po svém uzdravení je předvolán k výslechu. Když se jej na Ježíše ptají farizeové, duchovní elita národa, odpovídá: „*Je to prorok.*“ Ve verši 33. K tomu pak dodává: „*Kdyby tento člověk nebyl (poslaný) od Boha, nemohl by nic takového učinit.*“ Ježíše už tedy považuje za člověka se zvláštním zplnomocněním poslaného (Siloe) od Boha.

Dodnes potkávám lidi, kteří už sice nejsou úplně slepí, ale ještě by potřebovali nějaké ty duchovní dioptrie. Ježíš je pro ně jen jakýmsi prorokem na úrovni Mojžíše, Eliáše, Mohameda, Budhy a dalších.

c) Uzdravil mne Kyrios.

Hrdina z našeho příběhu však srozumívá dál. Když po nějakém čase potkává znovu Ježíše, padá před ním na kolena a na otázku: „*Věříš v Syna člověka?*“ odpovídá: „*Věřím, Pane.*“ Věřím Kyrie, božský Pane!

Klanění bývalo ve starověku zcela výlučně výrazem bohoocty. Uzdravený z našeho příběhu rozpoznává, že Ježíš je víc než jen geniální člověk, že je dokonce i víc než prorok, že je to sám Bůh.

V. Slepý se naučil o Ježíši hovořit

Uzdravený z našeho příběhu však Ježíše nejen identifikoval, dokázal o něm i fundovaně hovořit. Od malička neměl žádný přístup k teologickému vzdělání. Jako člověk deformovaný hříchem měl od malička zakázán vstup do synagogy. Byl tedy odříznut od jakékoli možnosti vzdělání. Přesto se znalci zákona vede brilantním způsobem teologickou diskusi. Fundovaně a vtipně tlačí vyslyšající ke zdi: „*Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?*“

VI. Slepý uviděl sám sebe v pravém světle

Uzdravený z našeho příběhu však v pravém světle vidí nejenom Ježíše, ale i sám sebe. Ve verši 25. konstatuje: „*...byl jsem slepý a nyní vidím!*“ Když staří Řekové razili rčení „Poznej sama sebe“, byli si vědomi toho, jak obtížné je vidět sama sebe objektivně. Jeden moudrý člověk se kdysi dávno modlil: „*Pane Bože, dej, abych se alespoň na jediný den mohl vidět tak, jak mě vidí jiní lidé.*“

Některí lidé mají sklon přikrášlovat své kvality, jiní jsou zase příliš skromní a podceňují se. Proto, máme-li možnost provést analýzu své osobnosti se skutečně důvěrným přítelem, může to naší sebeanalýze jen prospět. Své vlastní nedostatky totiž můžeme lépe vidět očima těch druhých. Díky Bohu za všechny dobré přátele, kteří jsou ochotni a schopni nám naslouchat, povzbudit nás a zároveň nám také v pravou chvíli nastavit zrcadlo. Díky Bohu za Ježíše, který zůstává přítelem i tenkrát, když všichni ostatní odcházejí. Díky duchovnímu zraku, který nám Ježíš nabízí, můžeme sami sebe uvidět v pravém světle.

VII. Slepý uviděl kolem sebe lidi

Stojí za povšimnutí, že evangelista Marek, píše ve svém evangeliu o tom, že slepý, kterého Ježíš uzdravil, vidí ze všeho nejdříve lidi: „*I vzal slepého za ruku a vyvedl jej z vesnice; potřel mu slinou oči, vložil na něj ruce a ptal se jej: „Vidíš něco?“ On pozvedl oči a řekl: „Vidím lidi...“*“ (Mk 8,23.24)

Člověk duchovně slepý lidi kolem sebe nevnímá. Nevidí jejich potřeby, utrpení a starosti. Je do sebe zahleděn natolik, že bližní registruje kolem sebe jen za účelem vzájemného srovnávání se, posuzování a dokazování si vlastních kvalit, tedy očima vlastního prospěchu. Klasickým příkladem takového přístupu se v našem příběhu stávají farizeové. Zákon postavili výš než milosrdenství a zájem o člověka. Jejich přístup k uzdravenému ubožákovi je doslova děsivý: „*Celý ses narodil v hříchu a nás chceš poučovat?*“ (Jan 9,34)

Fyzická slepota je hrozná věc. Slepota duchovní je však ještě horší. Zbavuje člověka víry, naděje a lásky. Narušuje mezilidské vztahy a způsobuje, že se utápíme v sebeklamu.

Vidíte dobře? Nerozjel se vám už náhodou duchovní šedý zákal? Nebo jste už díky němu nadobro oslepli? Nevěšte hlavu! Všichni máme stále ještě šanci. Ježíš právě prochází kolem. Je to ten nejschopnější operatér. Dokáže úspěšně operovat třeba i duchovní „glaukom“. Je ochoten nám pomoci. Stačí, když jej pokorně a vroucně poprosíme: „*Pane, dej, ať vidím!*“ Moc bych sobě i vám přál, abychom mohli prožít zkušenost slepého z Betsaidy: „*OTEVŘEL MI OČI!*“. Amen

V Praze dne 20. května 2009

Milí spolupracovníci,

v dnešní zásilce Vám posíláme zboží:

- **Advent 6/09**
- **Znamení doby 2/09**
- **Biblické úkoly 3/09**
- ukázkové výtisky **Věrní přátelé 1-5** (vložená CD jsou zdarma)
- ukázková DVD z produkce **MARANATHA** s animovanými filmy pro děti

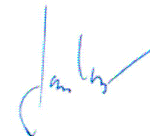
Dále máte přibalen náš nový katalog, katalog Študia Nádej a katalog České biblické společnosti. Prosíme o zveřejnění (na sborovou nástěnku) propagačního materiálu oddělení knižní evangelizace a také neobvyklé aktivity „Křesťanský motosraz“.

Upozorňujeme, že již máme skladem knihu zkušenosti br. Ericha Laufersweilera **Ve stínu ruky tvé**.

Na konferenci v Ostravě byl představen studijní program **Zkoumejme Bibli**. Podle objednávky Vašeho kazatele Vám posíláme materiály – Studijní plán a brožuru. Bude dobré využít mimořádnou nabídku slev uvedených na objednacím kupónu a pustit se do nového studia Božího slova. (Posíláme alespoň jednu sadu materiálů do každého sboru.)

S politováním musíme sdělit, že kniha **Rady pro církev** je momentálně rozebrána. Jednáme však o dotisk. Můžete tedy ještě doobjednat. Podobná situace je s **Biblemi 21. století** – jsou rozebrány a v nejbližších dnech bude k dispozici dotisk. Podmínky pro objednávky zůstávají v platnosti do konce měsíce května (10 + 10).

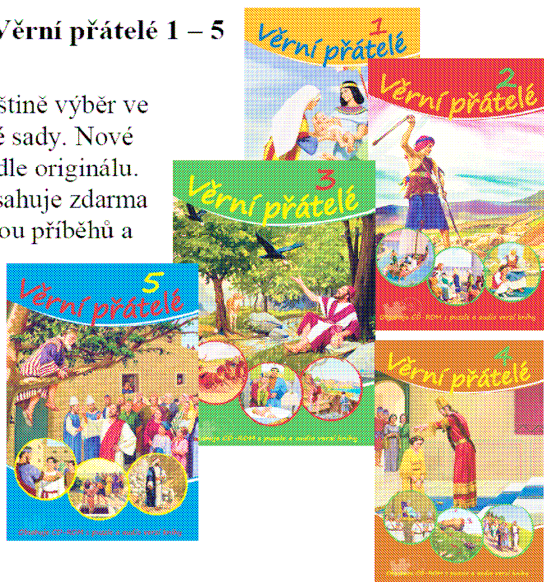
Jménem kolektivu nakladatelství
Jan Kubík

Etta G. Degering: Věrní přátelé 1 – 5

Před časem vyšel v češtině výběr ve dvou dílech z pětidílné sady. Nové vydání je důsledně podle originálu. Navíc každá kniha obsahuje zdarma vložené CD s nahrávkou příběhů a počítačovou hrou.

Tuhá vazba
Formát: 17 × 24 cm
Rozsah: 112 stran
5 svazků

Znamení doby 2/2009

Z „redakční dílny“ manželů Drejnarových přinášíme letos již druhé číslo časopisu, který je určen našim přátelům.

Je připraven jako *prázdninové čtení na dovolenou*.

V létě máme v našem kalendáři dva poměrně významné svátky. Nejen o nich je toto číslo.

Formát: 15 × 21 cm
Rozsah: 24 stran

11.část - Pražské biskupství a sv.Vojtěch

Jak již jsme se zmínili minule, bylo zásluhou Boleslava II., jeho sestry Mlady-Marie a řezenského biskupa Wolfganga založeno v r.973 první české (jinak pražské) biskupství. Prvním biskupem pražským byl vybrán ctihodný Thietmar, jak si jej Češi přejmenovali na Dětmar, původně řeholník ze saského kláštera Korvey (Corbeia Nova).

Toto místo leží severozápadně od města Göttingenu na řece Weseře. Tento výběr byl jistě správný a promyšlený, neboť Dětmar znal Čechy a zejména Prahu z vlastní zkušenosti, neboť zde již déle pobýval a byl znalý zdejšího slovanského jazyka. Kníže Boleslav II. si mnicha i jeho korveyské společenství velice oblíbil, což se mu později velice vyplatilo, jak ještě uslyšíme. Svého úřadu se však mohl ujmout až začátkem roku 976, kdy se mu dostalo svěcení od svého nadřízeného mohučského arcibiskupa Erkenbalda.

Proč došlo k tomuto zdržení? V roce 973 totiž zemřel císař Říše římské, Ota I. Veliký a o nástupnictví se rozhovořil spor mezi jeho synem Otou II. a jeho synovcem, bavorským vévodou Jindřichem, kterému pro jeho "holubičí" povahu přidaly dějiny přízvisko Svárlivý. A náš kníže Boleslav II. se přiklonil na stranu Bavora, který ovšem nakonec svůj spor prohrál a právě koncem léta r.975 se svých nároků vzdal a s Otou se usmířil. Ne tak náš Boleslav II., mezi ním a nyní již novým císařem Otou II. vzniklo nepřátelství, jež způsobilo i ono výše uvedené zdržení. Po nezdařené trestní výpravě císařova vojska do Boleslavových Čech v létě 976 začalo jednání diplomatické, ukončené Boleslavovým se poddáním Otovi v r.978. V tom a ještě i v tom, co uslyšíme, vidíme nového knížete Čechů jako velmi schopného vladaře, který umí ukázat nepřítelům naší země, že Čechové nad sebou nestrpí žádné poručnickování a dovedou útočníka odkázat do patřičných mezí.

Nyní je na místě krátce se zmínit o rodu tzv. Slavníkovců. Tak je nazval nikdo menší, než otec české historie František Palacký. Kosmas píše o velmi rozsáhlém panství tohoto rodu z kmene Charvátů a historie 19. a 20. století z toho vytvořila skutečně něco, co lze nazvat slavníkovským mýtem. Vždyť ve skutečnosti, tj. v kritickém rozboru pravých a doložených informací, známe pouze dvě generace této rodiny. A jméno? Bylo jim dáno podle muže z první generace - Slavníka libického. Je pravda, že je to jistě zvláštní, že se nazývá knížetem, stejně jako hlavy rodu, jež v Čechách panují, tj. Přemyslovců, ale důkazy o kmenovém a rodovém soupeření s tímto mocným a vládnoucím rodem až do doby po smrti Slavníka prostě nejsou (minimálně nejsou známy). Jak už jsme si řekli, kolem r.950 se setra Boleslava I. a tetička Boleslava II. stala Slavníkovou manželkou a maminkou celé, tedy pardon téměř celé, té druhé a poslední generace rodiny Slavníkovců.

Ale proč jsme takto odbočili? Protože druhým synem těchto manželů byl Vojtěch-Adalbertus. V době, o níž se zmiňujeme probíhají mezi knížetem českým Boleslavem II. a rodinou jeho tetý velmi přátelské vztahy, které umožňují Slavníkově rodině získat správu nad hradišti v Libici n.Cidlinou, Malíně a snad nad dalšími menšími celky, jako byly Vrbčany, Žabonosy a původní malé hradiště Čáslav. Že by rodina Slavníkovy panovala nad velkými územními celky Zličanů a Doudlebů, není historicky doloženo a asi tomu tak také nikdy nebylo!

Nyní se vraťme na Pražský hrad a to k otonskému biskupskému paláci s původní kaplí sv.Mořice. Proč zrovna sem? Začíná totiž rok 982 a hned na jeho počátku 2.ledna umírá nám už známý pražský biskup Dětmar, který celých předchozích 5 let strávil poctivým úsilím o organizační a hmotné zabezpečení mladé české církve. Pro knížete začala nesnadná doba už v roce minulém, tj. 981, neboť právě tehdy vojska kyjevského knížete Vladimíra vyhnala Boleslavovy české posádky ze všech opevněných hradišť Červených Hradů a území bylo pro české vladaře nadobro ztraceno.

A teď ještě problém s hledáním Dětmara nástupce pro pražský biskupský stolec. Volba padla na druhorozeného syna knížete Slavníka a Střezislavy, o nichž už něco víme. Tatínek byl sice toho roku (982) už rok po časné smrti, ale byla tady přeci matka a současně teta Boleslavova. Navíc Vojtěch byl skutečně kandidát nejlepší. Narodil se okolo r.956, čili mu bylo cca 26 roků.

Nebudeme se nyní zabývat jeho životopisem, to by zabralo samostatnou část našeho povídání, ale musíme uvést, že již jako malý chlapec byl zaslíben stavu duchovnímu, za kterýmžto účelem byl poslán v 16ti letech (872) do saského Magdeburku, do tamějšího theologického semináře, řečeno našim jazykem.

Arcibiskupem zde byl Adalbert, který se znal dobře s jeho rodiči a po němž dostal biřmovací jméno. Pod vedením scholastika Okrika zde 9 let studoval. Do Prahy se vrací 25letý mladík a jde rovnou do služeb starého pražského biskupa Dětmara, jehož skonu byl v lednu přítomen a Dětmara poslední slova na něho silně zapůsobila. A tak to nakonec kníže Boleslav II. zase tak těžké neměl.

Jeden z nejvdělanějších mužů státu, člen spřátelené (ano stále to ještě platí) rodiny s Přemyslovci a člen pražské kapituly, jeden z nejbližších zemřelému biskupovi. Tak byl Vojtěch Slavníkovec 19.února 982 na Levém Hradci povolán (zvolen) biskupem v pořadí, jak víme, druhým. Potvrzení volby však musel provést císař a tak se Vojtěch vypravil do Verony, kde se však střetl s císařem Otou II. až 2.června 983.

Tak zde vlastně ve vysokých italských církevních kruzích strávil téměř jeden rok a seznámil se s několika významnými osobnostmi usilujícími o reformu církve (vzpomeňme na reformní snahy kláštera Cluny ve stejné době). To vše na mladého českého duchovního pastýře hluboce zapůsobilo. Poté, co od císaře obdržel berlu a prsten a od mohučského metropolity svěcení, vrátil se konečně ke svým ovečkám a svému úřadu do Prahy.

Děkujeme za váš zájem. Jana a Slávek Linhartovi

TEPLICKÁ MLÁDEŽ VÁS ZVE NA

Otevírání lázeňské sezóny 2009

Každoroční tradiční městské slavnosti za účasti řady českých i zahraničních hudebních skupin. Koncerty klasické, folklórní i moderní hudby.

KDE	KDY	OD-DO
Sbor CASD Teplice Kříčkova 13	29. -31. 5. 2009	pátek večer-neděle odpoledne

Lázeňská sezóna v Teplicích se letos otevírá již po 885. Rok co rok, vždy poslední víkend v měsíci květnu se do Teplic sjedou davy lidí, aby si poslechly muziku všech možných žánrů, zhlédly vystoupení šermířů a divadelních spolků ... Ale tento rok tam bude ještě něco navíc. Tento rok si Zbyšek Jonczy a Vašek Vondrášek řekli: „Něco tomu chybí!“ Nevíte? Přece MY – MLADÍ KŘESŤANÉ, ADVENTISTÉ SEDMÉHO DNE !!!

A TAK LETOS VŮBEC POPRVÉ V HISTORII OTEVÍRÁNÍ LS. BUDE V TEPLICÍCH TAKÉ FESTIVAL KŘESŤANSKÝCH KAPEL, VÝSTAVA KLUBŮ ZDRAVÍ A SPOUSTA JINÝCH UŽITEČNÝCH ČINNOSTI. A VY VŠICHNI MŮŽETE BÝT U TOHO !!

S sebou: spacák, karimatku, (případně stan) Bibli a dobrou náladu ©
účastnický poplatek za ubytování, stravu: 100 Kč.

(Strava bude zajištěna od páteční večere až do nedělní snídaně)

Chcete-li přijmout naše pozvání a přijet, dejte nám do 24.5. 2009 vědět na tyto adresy:
jonczy@seznam.cz, samuelsmith@seznam.cz

program a další info na www.mladez.net

Poznámka:

Ahojky všem mládežím v našem sdružení, nultý ročník **teplického mládežnického hudebního festivalu „LÁZEŇSKÁ“** pod širým nebem se **blíží**, posílám bližší info o programu, který jak vidíte **bude stát za to...** Organizátoři touto cestou prosí, aby všichni, kteří by chtěli zajistit stravu či nocleh dali obratem, nejdéle však do NEDĚLE 24.května vědět na adresu jonczy@seznam.cz počty účastníků, případně **prosím dejte vědět jen pro info pořadatelů, kolik lidí od vás přemýšlí, že by přijelo (byť nebudete žádat stravu ani nocleh, třeba jen na sobotu)**. Každý z vás, který někdy pořádal podobnou akci ví moc dobře o nočních můrách, které má často před akcí každý pořadatel, když promýšlí, co by se stalo, kdyby přijelo na akci lidí strašně moc, nebo zase strašně málo... Tak tímto prosím o vaší pomoc... Všechno modlitbou kropí a na všechny účastníky se těší za teplickou mládež Sam Dolejš, Zbyšek Jonczy a Vašek Vondrášek.